

STC 99/2016, de 25 de maig

Constitucionalitat de la jornada general de treball en tot el sector públic regulada en una Llei de Pressupostos Generals de l'Estat (accés al text de la sentència)

S'analitza la constitucionalitat de la DA 71a de la *Ley 2/2012, de 29 de junio, de presupuestos generales del Estado para el año 2012* (en endavant LPGE), que establia:

“Jornada general del treball en el Sector Públic.

U. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, la jornada general de treball del personal del sector públic no pot ser inferior a trenta-set hores i mitja setmanals de treball efectiu de mitjana en còmput anual.

A aquests efectes, conformen el sector públic:

a) L'Administració General de l'Estat, les administracions de les comunitats autònomes i les entitats que integren l'Administració local.

(...)

Així mateix, les jornades especials existents o que es puguin establir han d'experimentar els canvis que siguin necessaris si s'escau per adequar-se a la modificació general de la jornada ordinària.

En tot cas, les modificacions de jornada que es portin a efecte com a conseqüència de l'establiment d'aquesta mesura no suposen cap increment retributiu.

Dos. Amb aquesta mateixa data, queda suspesa l'eficàcia de les previsions en matèria de jornada i horari que contenen els acords, pactes i convenis vigents en els ens, organismes i entitats del sector públic indicats a l'apartat anterior, que contradiguin el que preveu aquest article.

Tres. Aquesta disposició té caràcter bàsic i es dicta a l'empara dels articles 149.1.7a, 149.1.13a i 149.1.18a de la Constitució espanyola.”

Es va impugnar la constitucionalitat del dit precepte, principalment pels següents arguments:

- És una disposició que **no es pot fonamentar en l'art. 149.1.13** de la *Constitución* (en endavant, CE) **sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica**, atès que la regulació de la jornada no té contingut econòmic ni suposa estalvi.
- **Perquè se superposa al redactat** (d'aquell moment) **de l'art. 47 EBEP i excedeix les competències** sobre bases del règim jurídic de les administracions públiques i règim estatutari dels seus funcionaris (art. 149.1.18 CE).

En canvi, el **TC considera constitucional que el legislador reguli amb rang de bàsic la jornada del personal del sector públic**, per tres motius:

- **Els arts. 149.1.18 i 149.1.7 CE emparen per regular amb rang de bàsic la**

jornada del personal del sector públic (en línia amb allò que ja havia considerat respecte dels permisos i vacances en la STC 156/2015, de 9 de juliol).

- **No es vulneren les competències del legislador autonòmic**, ja que s'estableix una jornada mínima que es pot incrementar o regular-ne les condicions.
- **L'establiment d'una jornada mínima i la previsió que les adaptacions no comportaran increment retributiu suposen una connexió directa amb les despeses de l'Estat i amb els criteris de política econòmica**, ja que al mateix temps que prohibeix establir increments retributius en el supòsit regulat, potencia l'estalvi econòmic en la cobertura de les necessitats de personal en el sector públic.